

I. Na cestě za lepší Evropou

Ekonomická krize poukázala na nutnost systematického přístupu EU k ekonomickým nerovnováhám a zvýšenou potřebu koordinace ekonomických politik. Výzvy, které krize před státy postavila, byly postupně akcentovány v řadě strategických dokumentů, jejichž cílem je tyto výzvy vyřešit, vyvézt region z krize a nastavit ekonomický růst, jež byl v klíčové strategii **Evropa 2020** definován jako *inteligentní* (prostřednictvím efektivnějšího investování do oblasti vzdělávání, podpory výzkumu a inovací a rozvoje digitální společnosti), *udržitelný* (konkurenceschopnější a udržitelnější ekonomika, méně náročná na zdroje) a *inkluzivní* (snaha o vysokou zaměstnanost přinášející hospodářskou, sociální a územní soudržnost). Součástí strategie jsou rovněž iniciativy pro udržitelný růst a konkurenceschopnost (Digitální agenda pro Evropu, Unie inovací, Mládež v pohybu, Evropa méně náročná na zdroje, Průmyslová politika pro éru globalizace, Program pro nové dovednosti a pracovní místa, Evropská platforma pro boj proti chudobě). Za tímto účelem bylo v rámci strategie stanoveno **pět hlavních politických cílů**, s jejichž pomocí bude možné měřit pokrok v jejím plnění. Tyto cíle se týkají obecně oblastí *zaměstnanosti, výzkumu a vývoje, otázek klimatu a energetiky* (snižování emisí skleníkových plynů, zvyšování podílu energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti), *vzdělávání* (snižování míry nedokončení studia a zvyšování podílu vysokoškolsky vzdělaného obyvatelstva), *sociálního začleňování a snižování chudoby*. V tabulce 1 uvádíme srovnání hlavních cílů EU a hlavních cílů, které si v jejich rámci nastavila Česká republika v roce 2011 ve svém **národním programu reforem** (každoroční plán implementace strategie Evropa 2020).

Tabulka 1: Srovnání hlavních cílů EU a cílů ČR v rámci strategie Evropa 2020

Cíle EU / členských států	Míra zaměstnanosti (v %)	Výzkum a vývoj v % HDP	Snižování emisí CO ₂	Obnovitelné zdroje energie	Energetická účinnost – snížení spotřeby energie v mil. tun ropného ekvivalentu	Předčasné ukončení školní docházky v %	Terciární vzdělání v %	Snižování počtu osob ohrožených chudobou či sociálním vyloučením
Hlavní cíl EU	75 %	3 %	-20 % (ve srovnání se stavem v roce 1990)	20 %	20% zvýšení energetické účinnosti odpovídající 368 mil. tun ropného ekvivalentu	10 %	40 %	20 000 000
Odhad EU*	73,70-74 %	2,65-2,72 %	-20 % (ve srovnání se stavem v roce 1990)	20 %	206,9 mil. tun ropného ekvivalentu	10,30-10,50%	37,50-38,0 %	Výsledek nelze určit vzhledem k rozdílným metodikám členských států
CZ	75 %	1% (pouze veřejný sektor)	9 %	13 %	Není určeno	5,5 %	32 %	Zachovat počet osob ohrožených chudobou či sociálním vyloučením na úrovni z roku 2008 (15,3 % celkové populace) a usilovat o snížení jejich počtu o 30 000

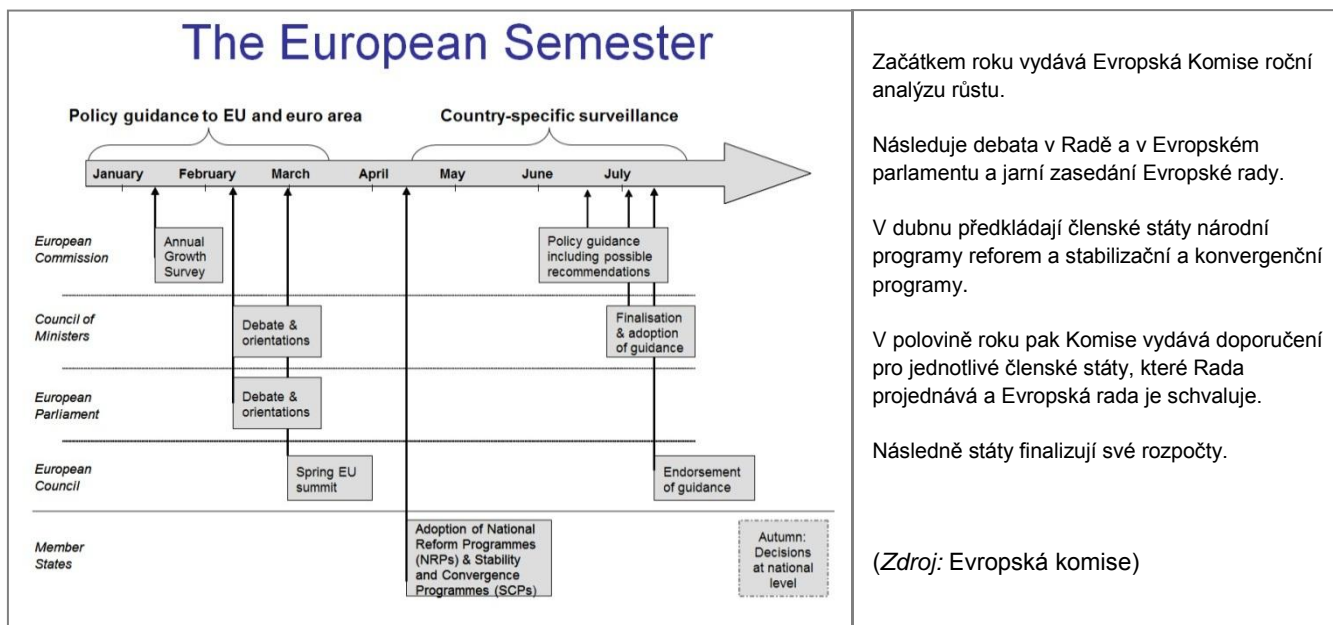
(Zdroj: Evropská komise)

Při realizaci strategie Evropa 2020 je nicméně nutné respektovat i druhý mantinel, jež tvoří **Pakt stability a růstu**. Jeho cílem je posílit *koordinaci fiskálních politik jednotlivých členských států EU*, zamezit nadměrným schodkům a prnutím mezi centralizovanou měnovou politikou a decentralizovanými fiskálními politikami v zájmu zachování stability eura. Pravidla Paktu jsou závazná pro všechny státy EU, s výjimkou peněžitých sankcí, jež mohou být uvaleny pouze na členy, jejichž měnou je euro. Nečlenské země eurozóny mohou být postiženy za nadměrný deficit zastavením čerpání z Fondu soudržnosti. Úkolem *preventivní větve* Paktu je předcházet vzniku *nadměrných veřejných deficitů* (vyšších než 3 % HDP) a *nadměrného veřejného dluhu* (vyššího než 60 % HDP). S tímto záměrem členské země eurozóny každým rokem zpracovávají své **stabilizační programy** a nečlenové eurozóny **konvergenční programy** (což je i případ České republiky, která svůj konvergenční program zpracovává každoročně již od roku 2004).

II. Evropský semestr jako nástroj k realizaci cílů

„Evropský semestr pro ekonomické řízení“ je v uvedeném kontextu novou metodou práce a efektivním nástrojem pro dosažení cílů a koordinaci hospodářských a rozpočtových politik jednotlivých členských zemí EU dle závazků, daných v Paktu stability a růstu (promítnutých zejména v konvergenčních a stabilizačních programech) a ve strategii Evropa 2020 (jejíž cíle reflektují národní programy reforem). Jedná se o proces systematického a cyklického posuzování pokroků v plnění uvedených závazků ještě před jejich finálním schválením parlamenty členských zemí, pro který byl stanoven jednotný časový rámec. Evropský semestr má vnést do národních politik širší celoevropský zájem, a to zejména s ohledem na udržitelnost veřejných financí, zamezení tvorby makroekonomických nerovnováh a finanční nestability. Konkrétním důsledkem fungování Evropského semestru je proto i určitá změna v načasování tvorby národních rozpočtových a strukturálních politik, která evropským institucím umožňuje předem posoudit jejich rizika a vznést k nim případné připomínky. První kolo Evropského semestru bylo zahájeno s účinností od ledna 2011, přičemž letos probíhá podruhé. Základní harmonogram procesu Evropského semestru uvádíme níže a v tabulce 2.

Tabulka 2: Evropský semestr

Harmonogram Evropského semestru je zahájen uveřejněním **roční analýzy růstu** Evropské komise, která identifikuje hlavní výzvy EU a stanoví strategické priority pro následujících dvanáct až osmnáct měsíců. Tyto jsou projednány na **jarním zasedání Evropské rady**, kde se rovněž vyhodnotí celková makroekonomická situace EU, pokrok v plnění pěti hlavních cílů a realizace klíčových iniciativ strategie Evropa 2020. Evropská rada následně navrhne **politický směr** pro fiskální a makroekonomické strukturální reformy a pro oblasti podporující hospodářský růst. **V březnu** se na základě analýzy Komise předpokládá dosažení dohody **vlád členských zemí** EU o jednotlivých hospodářských a vnitrostátních politických prioritách, přičemž **v dubnu** státy na bázi této dohody zpřesní své **střednědobé rozpočtové strategie**, vyhotoví **národní program reforem** (reformy nebo opatření, jimiž chtějí dosáhnout pokroku na cestě k novému typu růstu v oblastech zaměstnanosti, výzkumu a inovací,

energetiky nebo sociálního začleňování) a předloží **konvergenční a stabilizační programy**. V **průběhu června** Evropská komise zaujme stanovisko k předloženým dokumentům a **vydá doporučení pro jednotlivé členské země**. Rada tato doporučení projednává a *Evropská rada* je schvaluje. *Členské státy* tak dostávají zpětnou vazbu ohledně svých politik ještě dříve, než začnou sestavovat finální podobu svých **rozpočtů pro příští rok**. Pokud členský stát EU doporučení Rady v daném časovém rozmezí nezohlední, může mu být zasláno **politické varování**. Jestliže dojde k přílišným makroekonomickým a rozpočtovým výkyvům, lze provedení daných doporučení vynutit **pobídkami a sankcemi**.

Výsledky plnění svých vnitrostátních cílů, hlavních cílů EU i realizace stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020 mohou členové EU porovnávat a diskutovat v rámci *setkání ministrů*. Široká podpora pro provádění požadovaných politik je dále zajišťována prostřednictvím spolupráce s *Evropským parlamentem*, poradními orgány EU (*Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem*) a dalšími zainteresovanými subjekty. Národní cíle Strategie Evropa 2020 však nejsou nijak právně závazné a tedy ani vymahatelné. To je asi největším a základním nedostatkem tohoto dokumentu.

III. Roční analýza růstu pro rok 2012

První roční analýza, která byla vydaná Evropskou komisí v roce 2010, se soustředila na prioritní opatření ve třech hlavních oblastech: *konsolidace veřejných financí a zvýšení makroekonomické stability, reformy trhu práce pro zajištění vyšší zaměstnanosti a opatření na podporu růstu*. Členské státy k těmto prioritám přihlíděly při přípravě svých reforem a ve stabilizačních a konvergenčních programech. Uvedené priority byly rovněž promítnuty v prvních doporučeních Komise jednotlivým členským státům v červnu roku 2011. V březnu 2011 navíc členské státy eurozóny a šest dalších států, které nejsou jejími členy, přijaly *Pakt euro plus*, v němž se zavázaly ještě k náročnějším cílům, než byly závazky dohodnuté na úrovni EU (ČR není členem tohoto Paktu). Uvedené závazky jsou nedílnou součástí předkládaných dubnových dokumentů a jsou rovněž hodnoceny v rámci Evropského semestru.

Roční analýza růstu pro rok 2012, kterou Evropská komise vydala v listopadu roku 2011, konstatuje, že v oblasti konsolidace veřejných financí dochází v EU k určitému pokroku, nicméně zhoršující se cyklické podmínky pravděpodobně přinesou problémy i pro tuto oblast. V oblasti reforem trhu práce se podle Komise projevuje pokrok zejména v aktivních politikách trhu práce, v podpoře rozvoje dovedností a v problematice celoživotního vzdělávání. Listopadová analýza dále uvádí, že byla zahájena řada reforem na podporu růstu ve výzkumu, vývoji a inovacích a v odvětvích dopravy a energetiky. Naopak reformy systémů mezd zůstávají dle zprávy Komise sporné a většina problémů v oblastech hospodářské soutěže, služeb či síťových odvětví se neřeší. Komise ve své roční analýze dále předpokládá, že HDP bude stagnovat a celkový růst EU v roce 2012 dosáhne podle prognóz pouze 0,6 %, přičemž je pravděpodobné, že v roce 2012 a 2013 přetrvá vysoká úroveň nezaměstnanosti, kolem 10 %, jenž ještě vyostří sociální dopad krize.

Evropský semestr 2012 je současně prvním, který se bude řídit dle nově posílené správy ekonomických záležitostí eurozóny a širší EU. Tzv. *šestibalíček* rozšířil rozpočtový dohled a výrazně zpřísnil pravidla Paktu stability a růstu. Poprvé je použit postup pro sledování a nápravu makroekonomické nerovnováhy: *postup při nadměrné nerovnováze*. Komise proto v analýze navrhla nový správní rámec s cílem zajistit vyšší integraci a disciplínu a posílit dohled zejména nad těmi státy,

kteří mají vážné problémy se zachováním finanční stability nebo se s nimi vede řízení při nadměrném schodku (tj. schodek více než 3 % HDP – s ČR řízení zahájeno v prosinci 2009 s doporučením snížit do roku 2013 poměr deficitu vládního sektoru).

Analýza obecně klade velký důraz na *potřebu provádění* dohodnutých opatření na posílení růstu, neboť přestože je situace naléhavá, pokroky členských států při provádění pokynů z roční analýzy růstu 2011 nespĺňují podle Komise očekávání.

Komise pro nadcházející období definuje následujících pět základních priorit:

1. **Další diferenciovaná konsolidace veřejných financí s příznivými dopady pro růst**
2. **Obnova běžných úvěrových podmínek pro hospodářství**
3. **Podpora růstu a konkurenceschopnosti pro dnešek i pro budoucnost**
4. **Řešení nezaměstnanosti a sociálních dopadů krize**
5. **Modernizace veřejné správy**

Evropská rada, která zasedala začátkem března 2012, v souvislosti s analýzou zdůraznila zejména oblasti provádění diferenciované finanční konsolidace podporující růst, revize daňových systémů a odstraňování neopodstatněných výjimek, sledování společného cíle 75 % zaměstnanosti v Evropě, posilování vnitřního trhu a budování digitálního trhu, podporu MSP a odstraňování byrokratické zátěže. Evropská rada dále potvrdila, že inovace a výzkum musí zůstat hlavní prioritou strategie Evropa 2020.

IV. Národní program reforem a Konvergenční program ČR 2012

Česká republika předložila Evropské Komisi svůj [Národní program reforem na rok 2012](#) a [Konvergenční program na období 2012 – 2015](#) v dubnu 2012. Oba programy byly sestavovány s ohledem na výše uvedenou roční analýzu růstu a již dříve artikulovaná doporučení Komise z roku 2011 v oblastech **veřejných financí, daňového systému, důchodového systému, trhu práce, podnikatelského prostředí a vzdělávání**. Oba byly, s ohledem na jejich vzájemné vazby, posuzovány současně.

Národní program reforem se soustředí na sedm základních oblastí, kterými jsou *konsolidace veřejných financí; fungující trh práce a sociální systém* jako předpoklad konkurenceschopnosti (Národní plán zaměstnanosti); *vzdělání* jako cesta ke konkurenceschopnosti; *podpora podnikání; digitalizace* a rozvoj *digitálního trhu*; podpora růstu založeného na *výzkumu a inovacích*; podpora *nízkouhlíkové ekonomiky* a podpora konkurenceschopnosti zlepšením *dopravní infrastruktury*. Národní program reforem navazuje na [Strategii mezinárodní konkurenceschopnosti ČR](#).

Konvergenční program ČR koresponduje s Národním programem reforem ČR a s pravidly uvedenými v Paktu stability a růstu. Aktualizace Konvergenčního programu vychází z [Programového prohlášení vlády](#) ze srpna 2010, v němž si vláda vytyčila řadu ambiciózních reformních priorit. V oblasti makroekonomického a fiskálního vývoje jsou podle programu hlavní zdroje rizik pro ČR nadále spojeny s případnou další *eskalací problémů v eurozóně* a přenosy negativních externích šoků do české ekonomiky. Vlivem konsolidačních fiskálních opatření a nepříznivé ekonomické situace v eurozóně se pro rok 2012 očekává *stagnace ekonomického růstu*, který v roce 2012 dosáhne 0,2 % a v roce 2013 1,3 %. Cílem rozpočtové strategie je dosáhnout v roce 2016 vyrovnaného rozpočtu. V roce 2013 se bude ČR snažit o *celkový schodek* veřejných financí ve výši 2,9 % HDP. Podle programu se očekává,

že poměr dluhu k HDP dosáhne v roce 2013 vrcholu ve výši 45,1 % HDP a poté bude klesat, hlavně z důvodu prognózovaného soustavného zlepšování primárního salda.

V. Navržená doporučení Rady pro ČR v roce 2012

Rada ve svém [hodnotícím materiálu](#), navrženém Evropskou Komisí, konstatuje, že plány politik předložené Českou republikou jsou *relevantní* a makroekonomický scénář, na němž jsou založeny rozpočtové projekce, je *realistický*. Prognóza Komise z jara 2012 počítala s růstem 0 % HDP v roce 2012 a 1,5 % v roce 2013. Cíl ČR v oblasti celkového schodku veřejných financí je podle Rady v souladu s termínem pro nápravu nadměrného schodku, který byl stanoven v doporučeních Rady v roce 2009. Rozpočtové prognózy jsou však vystaveny rizikům, kterým se jeví např. finanční odškodnění církvím, které by v roce vstupu v platnost zvýšilo celkový schodek veřejných financí o 1,5 % HDP. Rada rovněž kritizuje, že rozpočtové přizpůsobení zatím převážně spočívalo na plošných škrtech, jimiž jsou dotčeny prorůstové výdaje. Ohledně Národního programu reformy Rada uvádí, že dokument místy postrádá jasné závazky a podrobnosti nezbytné k plnému posouzení relevance klíčových politik. ČR obecně zajistila soulad svého Národního programu reformy a Konvergenčního programu.

V oblastech doporučení z roku 2011 Česká republika, vedle reformy důchodového systému, dále přijala kroky pro posílení účasti rodičů s dětmi na pracovním trhu, pro zlepšení výkonnosti veřejných služeb zaměstnanosti a pro zvýšení kvality a transparentnosti veřejných služeb a zadávání veřejných zakázek. Pokud jde o doporučení ohledně vzdělávací politiky, bylo podle Rady dosaženo jen malého pokroku. **Problémy, identifikované v červenci roku 2011 proto stále platí.** V krátkodobém horizontu je hlavním úkolem nastartování hospodářské obnovy lepším využitím potenciálu trhu práce, zlepšením kvality fiskální korekce a posílení a stabilizací regulačního rámce a veřejné správy. Vyšší kvalita a efektivita vzdělávacího a výzkumného systému by podpořila inovace a lidský kapitál, a zlepšila tak střednědobé a dlouhodobé vyhlídky na růst.

Níže uvádíme doporučení Rady z roku 2012 v kontextu s předchozím rokem. Následuje tabulka 3 plnění strategie Evropa 2020 na národní úrovni.

V.1 Veřejné finance

- zabezpečit naplánovaný pokrok směrem k *včasné nápravě* nadměrného schodku
- dále zabezpečit odpovídající úsilí o strukturální přizpůsobení s cílem dosáhnout dostatečného pokroku směrem ke střednědobému cíli, zamezit plošným škrtem, zajistit prorůstové výdaje a vystupňovat úsilí o zlepšení efektivity veřejných výdajů. Při zpětném pohledu Komise v oblasti doporučení pro roky 2011 a 2012 konstatuje, že ČR přijala všechna plánovaná konsolidační opatření. Obává se ovšem, že další škrty by mohly mít negativní dopad zejména na oblast vzdělávání.
- i přes plánovanou reformu veřejné správy a změny v zákoně o zadávání veřejných zakázek budou rozpočtové úspory silně záviset na skutečném provádění reformy, jejichž podrobnosti nejsou v Konvergenčním programu podle Komise plně specifikovány.

V.2 Daňový systém

- zvyšovat daně tak, aby nebyl ohrožen růst. Podle Komise je stále nutné přesunout vysokou úroveň od zdanění práce na zdanění v oblasti bydlení a životního prostředí a zmenšit rozdíly v daňovém zacházení se zaměstnanci a osobami samostatně výdělečně činnými.
- přijmout opatření ke zlepšení výběru daní, k zamezení daňových úniků a ke zlepšení dodržování daňových předpisů, včetně zavedení jediného inkasního místa pro všechny druhy daní. Podíváme-li se na doporučení Rady z loňského roku a aktivity vlády v tomto kontextu, můžeme konstatovat, že problémy omezující efektivitu a spravedlnost současného daňového systému, nebyly dosud plně vyřešeny. Vláda nicméně významné změny plánuje v této oblasti v letech 2013 až 2015, přičemž na podzim 2011 schválila např. zvýšení snížené sazby DPH, zvýšení spotřební daně tabáku a významnou daňovou reformu dotýkající se zdanění práce, jež by měla vstoupit v platnost v roce 2014. Vláda rovněž přijala plány na vytvoření jednoho inkasního místa.

V.3 Důchodový systém

- zavést další změny ve veřejném důchodovém systému k zajištění jeho dlouhodobé udržitelnosti a přehodnotit plány umožňující předčasný odchod z trhu práce.
- zajistit širokou účast mladších pracovníků v plánovaném fondovém systému ke zlepšení přiměřenosti důchodů. Při pohledu do loňského roku je vidět určitá snaha o nápravu v této oblasti; vláda v uplynulém roce provedla reformu veřejného důchodového systému s cílem obnovit fiskální udržitelnost a zvýšit penzijní úspory. Prognózované fiskální nerovnováhy v důchodovém systému jsou však stále vysoké a reforma dle Komise nezahrnuje explicitní vazbu mezi odchodem do důchodu a nadějí na dožití. Komise dále konstatuje, že reforma zavádějící nový plně fondový systém spolu s přepracováním stávajícího systému penzijních úspor představují relevantní odpovědi na potřebu zajistit v budoucnu adekvátní důchody, nicméně jejich efektivitu omezuje absence opatření stimulačních účast. Nový systém předčasného odchodu do důchodu navržený vládou představuje, dle doporučení Rady, zásadní riziko pro důvěryhodnost a ambici reforem ohledně dosažení účinného zvýšení věku odchodu do důchodu, jakož i adekvátních důchodů.

V.4 Trh práce

- přijmout další opatření k podstatnému zvýšení dostupnosti cenově přístupných a kvalitních předškolních zařízení péče o dítě. Trvalým problémem se rovněž jeví nedostatečné posílení veřejné služby zaměstnanosti zvýšením kvality a efektivity odborné přípravy, pomoci při hledání zaměstnání a individualizovaných služeb, včetně externě zadaných služeb. Při pohledu na uplynulé období lze spatřit snahu vlády první oblast řešit uvolněním technických požadavků na zřizování mateřských škol v podnicích; dále vláda plánuje poskytovat daňové pobídky v zájmu většího využívání nových forem soukromé péče o děti. Dopad těchto opatření se nicméně spíše omezí na osoby zaměstnané velkými podniky a/nebo s nadprůměrnou mzdou. Ohledně druhé oblasti lze konstatovat, že vláda přijala v roce 2011 určité reformy pro zvýšení výkonnosti veřejných služeb zaměstnanosti (služba byla centralizována, aby se zvýšila efektivita úřadu práce; byly zpřísněny podmínky sociálního systému). Tato opatření nicméně neřeší otázku kvality a efektivity programů úřadů práce, ani vazby financovaných programů na výsledky. Relevantnost vzdělávání pro trh práce byla sice zvýšena, ale neřeší specifické skupiny, jako jsou starší pracovníci, mladí lidé a další zranitelné skupiny.

V.5 Podnikatelské prostředí

- zajistit odpovídající provádění nového zákona o zadávání veřejných zakázek, vyřešit otázku anonymní držby akcií, zajistit správné provádění v souvislosti s fondy EU a posílit boj proti korupci. Dle názoru Komise bylo v této oblasti dosaženo v roce 2011 určitého pokroku zejména při snižování administrativní zátěže pro podniky. Hlavním úspěchem se v souvislosti s protikorupční strategií jeví přijetí nového zákona o zadávání veřejných zakázek. Zásadní je ovšem jeho uplatňování a provádění.
- Neustálé odklady služebního zákona mají dle Komise výrazně negativní dopad na čerpání fondů EU v ČR. Tento zákon, který by měl být předložen vládě v září 2012, je zásadní podmínkou transparentní, stabilní a profesionální veřejné správy. Dalším dosud nevyřešeným problémem zůstává otázka anonymního držení akcií.

V.6 Vzdělávání

- přijmout nezbytné právní předpisy k vytvoření transparentního a jasně vymezeného systému hodnocení kvality vysokoškolských a výzkumných ústavů a zabezpečit, aby financování bylo udržitelné a vázané na výsledky hodnocení kvality. Důležité bude rovněž pro ČR vytvořit rámec pro hodnocení zaměřený na zlepšení v oblasti povinné školní docházky. V uplynulém období vláda zavedla soubor ukazatelů kvality, ovšem jeho vazba na financování je poměrně volná a nejsou jasné dopady na kvalitu výstupů. Návrh opatření pro zlepšení výsledků institucí vyššího vzdělávání považuje Komise za vážní ohledně klíčové otázky hodnocení kvality a navíc, vzhledem k absenci systematického analyzování údajů, postrádá podporu akademické obce. ČR obecně musí nadále mobilizovat faktory usnadňující přechod na růst založený na inovacích, vyšší přidané hodnotě a lidském kapitálu, neboť příležitosti pro další reálnou konvergenci založenou na kapitálově intenzivním růstu se jeví spíše omezené.

Tabulka 3: Plnění strategie Evropa 2020

Národní cíl	Pokrok
Cíl míry zaměstnanosti : 75 %	Míra zaměstnanosti dosahovala v roce 2009 70,9 %, v roce 2010 70,4 % a v roce 2011 70,9 %. V plnění tohoto cíle bylo dosaženo určitého pokroku, i když je příliš brzy na posouzení, jakou část zlepšení vykázaného v roce 2011 způsobila silná cyklická složka a jakou politiky zaměstnanosti.
Cíl v oblasti výzkumu a vývoje : 1 % HDP (pouze veřejný sektor)	Hrubé domácí výdaje na výzkum a vývoj (jako procento HDP) činily v roce 2009 1,48 % HDP a v roce 2010 1,56 %. Podíl veřejných výdajů na výzkum a vývoj činil v roce 2010 0,63 % HDP, tj. přibližně stejně jako v roce 2007. V plnění tohoto cíle nebylo dosaženo pokroku.
Cíl pro emise skleníkových plynů : +9 % (oproti roku 2005; tento národní cíl se nevztahuje na emise ze systému obchodování s emisemi)	Změna objemu emisí skleníkových plynů mezi lety 2005 a 2010: +0 % (data odpovídají současnému rozsahu systému obchodování s emisemi)
Cíl v oblasti energie z obnovitelných zdrojů : 13 % Podíl energie z obnovitelných zdrojů ve všech druzích dopravy: 10 %	Podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie dosahoval v roce 2009 8,5 %. Podíl energie z obnovitelných zdrojů na spotřebě pohonných hmot byl v roce 2009 3,4 %. ČR v loňském roce přijala národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů. V plnění tohoto cíle bylo dosaženo určitého pokroku.

Energetická účinnost – snížení spotřeby energie v Mtoe: není k dispozici	České orgány dosud nestanovily národní cíl energetické účinnosti. Způsob hodnocení pokroku členských států v oblasti energetické účinnosti je v současnosti předmětem diskusí mezi orgány EU v souvislosti s návrhem směrnice o energetické účinnosti.
Cíl pro předčasné ukončování školní docházky : 5,5 %	Cíle bylo dosaženo již v roce 2009 (5,4 %) a ukazatel se dále zlepšil (na 4,9 %) v roce 2010, kdy byl cíl stanoven.
Cíl pro terciární vzdělávání : 32 % osob (věk 30–34 let)	V plnění tohoto cíle bylo dosaženo významného pokroku. Ukazatel se zlepšil ze 17,5 % v roce 2009 na 20,4 % v roce 2010. Na základě vysokého počtu studentů, kteří v současnosti studují programy terciárního vzdělávání, se očekává další zvýšení.
Zachovat počet osob ohrožených chudobou či sociálním vyloučením na úrovni z roku 2008 (15,3 % celkové populace) a usilovat o snížení jejich počtu o 30 000	Počet osob ohrožených chudobou či sociálním vyloučením je stále pod úrovní roku 2008 (1,566 milionu); v roce 2009 činil 1,448 milionu a v roce 2010 1,495 milionu.

(zdroj: Evropská komise, červen 2012)

VI. Výstupy k diskusi

- Lze doporučení Komise a následně Rady, která jsou adresovaná České republice, považovat za ta, která mají potenciál výrazně přispět k realizaci národních cílů strategie Evropa 2020?
- Existují opatření, která v doporučeních chybí?
- Je Česká republika schopna za současných ekonomických a rozpočtových podmínek tato doporučení vůbec splnit?

